

România Liberă

Ziarul Grupării
România Liberă
Budapesta

★ nr. 11 - iunie - 1989 - apariție lunară ★

ZIUA ADEVĂRULUI

Budapesta, 16 iunie 1989

În decurs de un an, Piața Florilor din Budapesta, a fost din nou inundată de peste 300.000 de oameni veniți din toate colțurile Ungariei și ale lumii, de câte ocazie, pentru a-și aduce omagiul maghic în fața sâcriilor ce rămășițele pămîntesti ale martirilor revoluției maghiare din '56.

Împ de două ore, prin fața celor șase catafalce s-a scurs un fir imens de oameni care au depus în mod simbolic câte o floare pe tricolorul maghiar întins în fața sâcriilor, grupul adunat cu această ocazie de la Csicșago și care a fluturat pe clădirea Parlamentului în toamnă lui '56 cînd poporul maghiar a pus mîna pe arme pentru a-și apăra libertatea și ființa națională.

Lîngă sâcriile celor uciși în 1958 după un simulacru de judecată, au făcut de gardă Dl. Miklós Németh, Președintele Consiliului de Miniștri și Dl. Imre Pozsgay, Ministru de Stat al Republicii Populare Ungare, fapt care poartă necesită comentarii, alături de poporul maghiar de a re- pe definitiv gu. trecutului. Ministrul de Stat a spus pe cată democrației, a reveniri în țară.

La ora 11 a început ceremonia de depuneri oficiale a coroznelor de către delegațiile celor peste 80 de partide, asociații și organizații din Ungaria și din străinătate.

În 1957, la ordinul Moscovei, patrioții maghiari Imre Nagy, Gábor Losonczi, József Szilágyi, Pál Maléter și Miklós Gimes au fost duși pe mîna călăilor comunisti de la Budapesta de către călăii comunisti de la București, dar încăpălnăcarea urbia a lui Ceaușescu - absovent al ERE din România - de a nega existența evoluției și a idealilor noi din cadrul comunismului, precum și refuzul patologic de a nu recunoaște specul "activității revoluționare căreia și-a închinat întreaga viață" au mers pînă acolo încît nu și-a permis reprezentanții în Ceremonia istorică a comemorării.

Poporul român, cu adevăratele sale sentimente față de poporul maghiar, nu a putut încă să se exprime prin această vizită de cîntec, un tiran a luptei pentru libertate, demnitate și a fost reprezentată de delegația Grupării România Liberă și delegația Românilor exilați la Paris. Delegațiile Românești au mers cercetate după în lista sâcriilor două corozane de flori cu inscripțiile: "România Liberă" și "Pentru prietenia româno-maghiară". Cele două corozane românești au simbolizat totuși lupta de rezistență personală între românii maghiari, prietenia care se află în fața celor două popoare venite de istorie să trăiască alături. În pace.

Importanța istorică a momentului a fost sesizată și de o echipă a BBC-ului care s-a deplasat în Budapesta pentru a filma delegația Grupării România Liberă, iar după depunerea corozanei, Domnul Doru Staicu și tîmii Jovanescu au explicat în fața camerelor britanice de laudă vînderi semnificative gestului nostru.

Cei doi membri ai Comitetului au arătat că prezența noastră și corozana de flori au însemnat omagiu românilor adus martirilor maghiari pentru libertatea Ungariei. Prin acest act, am arătat încă o dată adevăratele sentimente ale poporului român față de poporul maghiar, precum și cele față de guvernul marioneta de la București.

La ora 18, Gruparea România Liberă a fost invitată la Belyóvárosi templom, biserică catolică din centrul Budapestei, unde a avut loc o liturghie pentru odihna sufletelor celor uciși în 1958 pentru viața de a fi recunoscut dreptul națiunii maghiare la libertate și a împuneri cu respectul dreptul după 31 de ani.

Ca încă o dovadă a aprecierii de care se bucură în Ungaria activitatea Grupării România Liberă, două împotriva dictaturii de la București și pentru prietenia româno-maghiară, Comitetul a fost invitat să ocupe locurile de onoare, în strana bisericii.

Sîntem conștienți că nu vor trece să trecă 33 de ani pînă cînd vom readuce în țara tricolorul românesc sub faldirile căruia am protestat la Budapesta împotriva lui Ceaușescu în '77 și în '81, din cel care poartă semnificație tuturor celor care prin prezența lor la demonstrație au avut curajul să cînte "România-DA, Ceaușescu-NU!"

Budapesta, la 17 iunie 1989.
Comitetul Grupării
România Liberă

acest număr
conține

» 4 pagini «

ACTUALUL COMITET AL GRUPĂRII
"ROMÂNIA LIBERĂ"

Doru Staicu - instructor sportiv
Emil Iovanescu - traducător
Kalman Dics - tehnician optician
Arpad Tofalvi - sudor
Karol Kogler - șofer
Dan Cozmața - medic veterinar
Ionel Benchea - inginer
Membrii supleanți:
Alexandru Ardelean - tehnician veterinar
Ștefan Lauran - rectificator

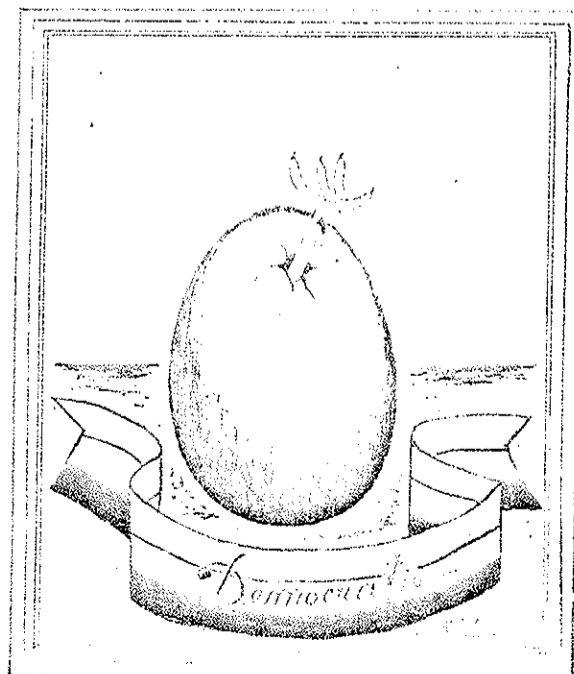
"Deșteaptă-te române"

...Ceaușescu ne ridică din urmasii folclorului și din de ficcare dată scoase din sertarul biroului său un tablou vechi în care un pictor anonim a înfățișat pe împăratul Nero în mijlocul unei incendiate la orcinul său, rîzînd omenial. Îl privește cu superioritate și îi spune lucrului său: "Te-am întrecut străbune, tu ai distrus un oraș, eu am distrus o țară un neam, totul..."

Oare chiar a distrus totul? Oare bietul nostru neam chinat, exploatat și umilit în ficcare zi este chiar uitat de oboșit și nu se mai poate auzi în negura vremurilor cînd steagurile noastre sînge din sîngele nostru au lăsat coarnele plugului și au pus mîna pe furci și topoare și s-au luptat ca lei cu toate neamurile străine care ne-au cîntat și au păstrat pămînturile, neamul și țara ca pe o insulă latină în mijlocul unei Europe setoasă de războaie și cotropire? Oare ce n-au reușit să facă toate aceste neamuri cu care ne-am cîntat mii de ani, a reușit un singur neam?

A reușit să ne închincheze să ne întunece mințile? A putut să ne facă să uităm că sîntem urmasii unui neam care nu a suportat niciodată să fie cîntat și a pierit pînă la unii ocazi a fost nevoie și nu a stat înge-munchent? Oare chiar am uitat noi de Decabal, de Mircea, de Ștefan, de Mihai? Oare chiar am uitat de Horea și de toți martirii neamului românesc? Oare ei și-au dat viața pentru ca noi, urmașii lor, sînge din sîngele lor să stăm înge-munchenți de 24 de ani, fără să avem curajul să ne ridicăm?

DORU STAICU

din cuprins:

știri, actualități politice și culturale, umor, diverse

Radio "Kossuth" anunță că se vor deschide Birouri de Emigrare în curînd. Știrea parvine cu urinare a deplasării la Geneva în cursul săptămîinii trecute, a unui reprezentant oficial al guvernului maghiar.

„100 de ani”

ADEVĂRATUL
GENIUL CARPAȚILOR

1889

★
1989

Românii din țară nu trebuie să uite că adevăratul geniu al Carpaților rămâne neclintit în inimile a milioane de concetățeni din România și din exil, el este un simbol care ne bucură sufletul și ne înalta peste cele mai cutremurătoare suferințe, se arat de secole peste națiunea noastră.

Nu trebuie să murdărim memoria celui mai teribil și însoțitor exemplu de geniu, care s-a exprimat liber în adevăr și a militat pentru o generație neclintită, neclintită și neclintită de veștii peștii zolopi în a o estropii.

Cele atribuite lui Eminescu, trebuie să-i rămână în veștii și nu date, nici măcar sub forma de lapte și oricare, vestic, distrugător de cultură, sau analfabet ofițer, care, în zilele de vorbire și filia românească.

Acest intruc, ilustra autor al limbii și rostirii românești, oficial Căușescu se se vrea înaltat la nemăsuratele glorie străbune, va trebui plâns pentru totdeauna dinaintea ochilor noștri, lășându-l scutit un spirit mai mare pentru a pătrunde în razele sale în ceea ce prea mult timp a fost omul de ignoranță și neștiință.

Acum la împlinirea unui secol de la trecerea în neființă a inegalabilului Eminescu, adevăratul geniu al Carpaților, să-i păstrăm pentru totdeauna via memoria celui ce și-a amănătit pe na spre a dărui neamului românesc, pentru propăria și nefericirea neamului nostru.

Eminescu! Spiritul poeziei, românesci, anihilați cu piositate neobișnuită și incultura lui Căușescu.

Eminescu! Geniul Carpaților! Acela care în momente de cumpănă a știut să sâdească în pieptul românilor speranța că vor birui tirania întru dreptate, lășându-le o porțiță săditoare a încrederii în forțele proprii, dând la o parte teama și sovăiala și alogind calca luptei.

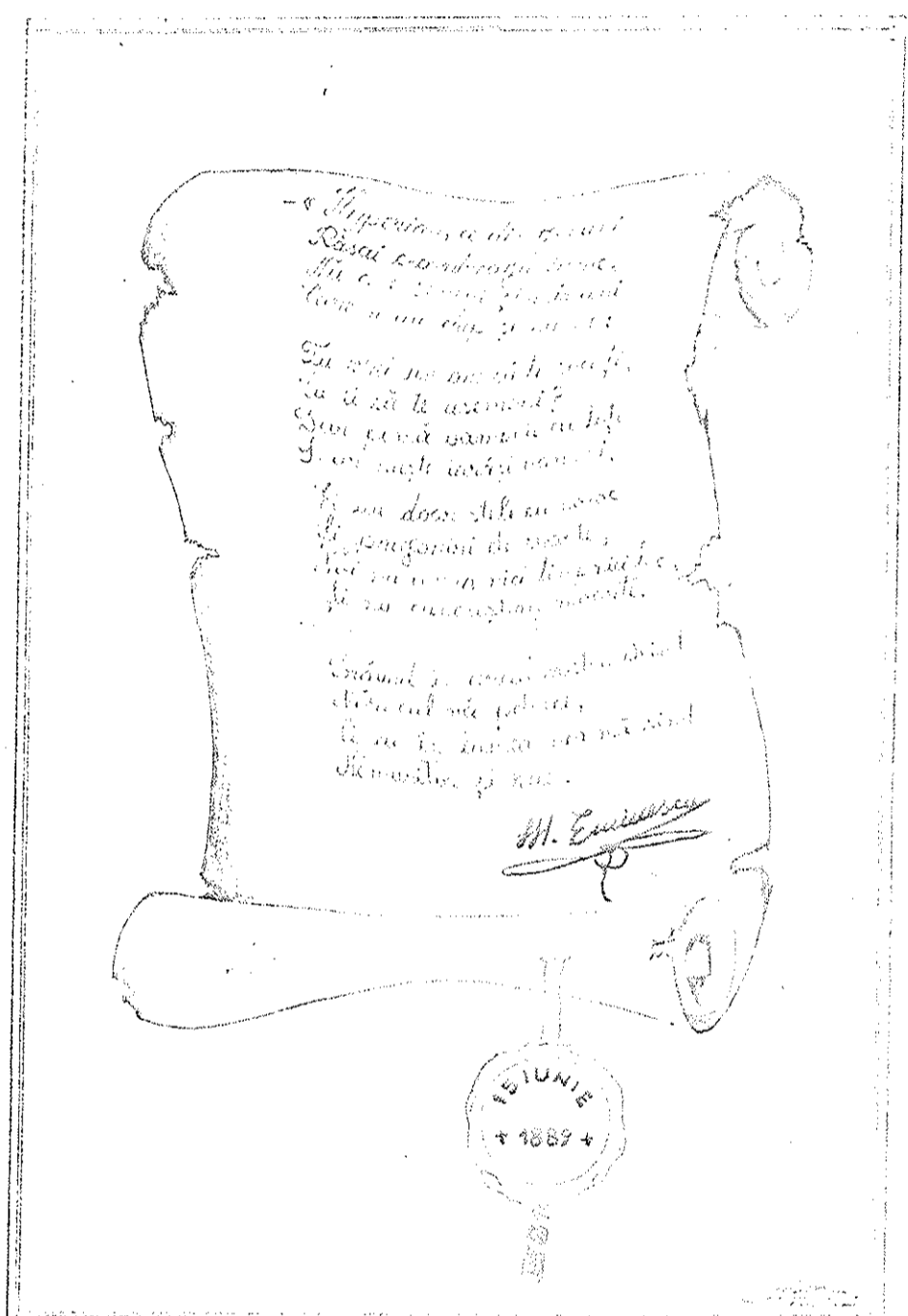
Fetele din România poartă în prietel versurile lui Eminescu, aruncându-ți în cale flori de zăbet, oși miracifice de uitare și regăsire, în țara Luceafărului înmormântat între coperci de vis trăiri de-o clipă, amintiri de-o viață, susur de izvoare nesecate, ce te cuprind în areje, te desfață și te incintă, fiindu-te captiv între sentimente.

Eminescu este învingător al sufletului omnesc, știind să descopere geninul dintre paranteze și să-l îndrepte spre dragoste. Citindu-l, te poți îndestula de trăiri intense, care-ți alină durerile de peste zi și te copleșesc în sinceritate. Citindu-l colorezi sensul vieții.

Românii din țară nu trebuie să uite că adevăratul geniu al Carpaților rămâne neclintit în inimile a milioane de concetățeni din România și din exil, el este un simbol.

Eminescu! Geniul Carpaților!

BUDAPESTA 11.06.1989
CAVRILIU ALEXANDRU LEONARD

BESTIA UMANĂ

I
Nu are chip de procedință
E mai degrabă un circar,
Cu garanții între norminte
Zici opincar, nu pantofar.

II
Țăran ajuns "cirmaciul" parii,
Obraznic, crud și necinstit
Tipic produs al alienării
Un criminal îmbogătit.

III
Vejnic stindard al răzcoării,
Și-al comunismului perfid,
Turcit supus stalinizării,
Ce a stirnit un genocid.

Ce-ai cules și-ai semănat,
La Las Vegas am jucat.
Iar ca taica decajeung
La Monaco-ții mă duce!

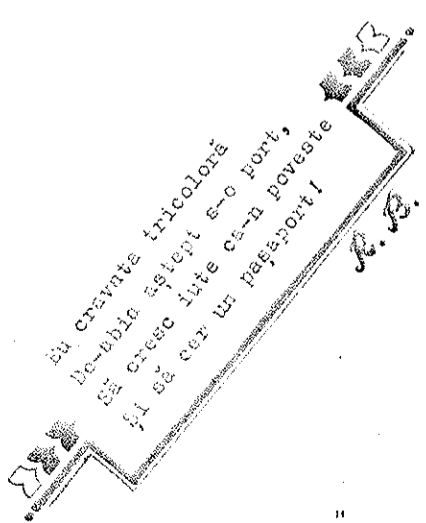
R.B.

IV
Se ia la bară cu puștimea
Sătulă de atitea dictate,
El are contra lui mulțimea
Românilor din străinătate.

V
Collectionarul de bleateme
Cum Căușescu e numit
Puse acum alte probleme,
Împortul nu mai e dorit.

VI
Unși îi vom stărpi prostia
Acestui beajnevit suitan,
Să-i dăruiam pe vezi domnia
Din '65 doar într-un an.

BUDAPESTA 17.04.1989
CAVRILIU ALEXANDRU LEONARD

"Honoris causa-doctor, președinte,
Plecat-a cu...Pantofii...înainte!

R.B.

Mai știi...

Mai știi? Mergem la defilare
De l Mai și două-g-trei...
Era frumos, că era soare
Și erau bere, mititei...

Mai știi? Treceam pe la tribună
Zbierind focos, ca niște zmei
Și unchiu' Jorj dădea din mină
Spre turma sa de zmeo-miei...

Și-acum mai dăm pe la tribună
Toți activiștii mari și mici!
Și Niculșe dă din mină!
Dar...nu e bere...nu sînt mici...!

Radu Bărbulescu.

UN ROMÂN....

Am, Ardelean Alexandru, tehnician veterinar din prag, la data de 17.02.1989, am părăsit ilegal România, luând drumul exilului.

Am hotărât să fac acest pas, după îndelungi căutări și după multă chibzuință. Spun aceasta, deoarece în România ajunsesem în pragul disperării, din toate punctele de vedere: lipsuri la toate categoriile, minciuna, fraudă, înfruntare și pe deasupra, frică și teroare. La tot pasul, Securitatea veghea la "buna" ordine din țară, orice încercare de a te opune "politicii lațeleptă" a "clar-văzătorului" te putea duce în beciurile Securității, unde bătăile crante și supliciile la care ai fi putut fi supus, ar fi înspăimântat până și pe cineva cu inima de piatră. Dar asta o știm cu toții cei care am trăit acolo, sub obăduirea comunistă.

La 18.02.1939 - prima zi de exil-am împlinit 26 de ani. Înainte de această dată cu o lună mi-am închipuit că-mi voi sărbători ziua de naștere în familie, cu soția, cu tatăl meu, cu fratele meu și cu bunica mea. Și am mai dorit, ca de ziua mea, să mă duc și la mormântul mamei să-i duc niște flori și să aprind o lumânare pentru sufletul ei curat și bun. Ea a murit în ziua de 23 August, 1938, zi care pentru mine, abia din acel moment, are o semnificație. Dar nu a fost să fie așa...

Disperarea mea ajunsese la paroxisml asta nu neapărat din cauza lipsurilor morale și materiale pe care le-am suferit alături de toți românii, maghiarii, germanii sau sîrbii din România, ci datorită faptului că nu am putut face nimic. N-am putut să mă opun în nici un fel, deoarece eram singur. Mi-era frică efectiv să-mi împărtășesc părerile cuiva, de teamă că acel cineva cu nu fie omul Securității, iar pe-te un ceas să fiu luat de sinistra "dubă albăstră" și dus pe un drum, de multe ori fără întoarcere.

Da, adineaori, m-am exprimat bine: mi-era frică. Mi-era frică și pentru mine, ca instinct de conservare, dar mi-era mai frică, pentru cei apropiați mie. Soția mea urma să nască în luna Mai, tatăl meu mai are cîțiva ani pînă la pensie, fratele meu are trei copii, bunica mea și-a pierdut singura fiică. Toți, pînă la unul ar fi fost afectați, de faptul că poate din mîinile patate de sînge ale călăilor Securității, n-am mai fi ieșit om niciodată și în al doilea rînd de șicanele care le-ar fi avut de suferit pe toate planurile.

O veche zicătoare românească, spune:

"Ca românul nu-i niciunul
Unu-i toți și toți sînt unul..."

Ce păcat însă că dictatorul de la București a rastălmăcit-o astfel:

"Ca românul nu-i niciunul
Unu-i toți și toți sînt...EU"

El este "atotputernicul", "atotștiutorul", "clar-văzătorul", "eroul între eroi", "cel mai iubit și fericit" ș.a.m.d. El este totul! El și ea! Cum spune și cîntecul!

"Ei și ea
Sînt la fel
Fiecare lucru este sfînt,
Dar ca noi, ca noi doi
Nu e totuși nimeni pe pămînt."
/nici să nu fie.../

Dar ei s-au găsit, s-au iubit, și au purces la a conduce o țară însă felul în care o conduc îl știm cu toții. Modul prin care România i-și va achita datoriile externe "il cunoaștem, mai precis prețul plătit pe spinarea muncitorului de rînd, pentru a atinge acest țel. Lipsurile la care accepția sînt supuși, pentru ca un nume, "Nicolae Ceaușescu" să fie rostit în alte țări, mai apropiate sau mai îndepărtate-geografic sau politic-cu semnificația: "A scăpat țara de datorii" cu ce preț însă?

Oare Ceaușescu și acoliții săi, nu cunosc faptul că în România sînt sute, mii, sute de mii de copii care încă n-au avut în mîna lor o portocală sau o banană?

Oare Ceaușescu nu cunoaște faptul că pînă și cole la minute de emisiune zilnică pentru copil din programul de seară T.V. au fost incluse în "Telejurnal" tocmai pentru a se lărgi cadrul emisiunii unde nu mai conțeneșe osanalele aduse "părintelui drag și iubit"?

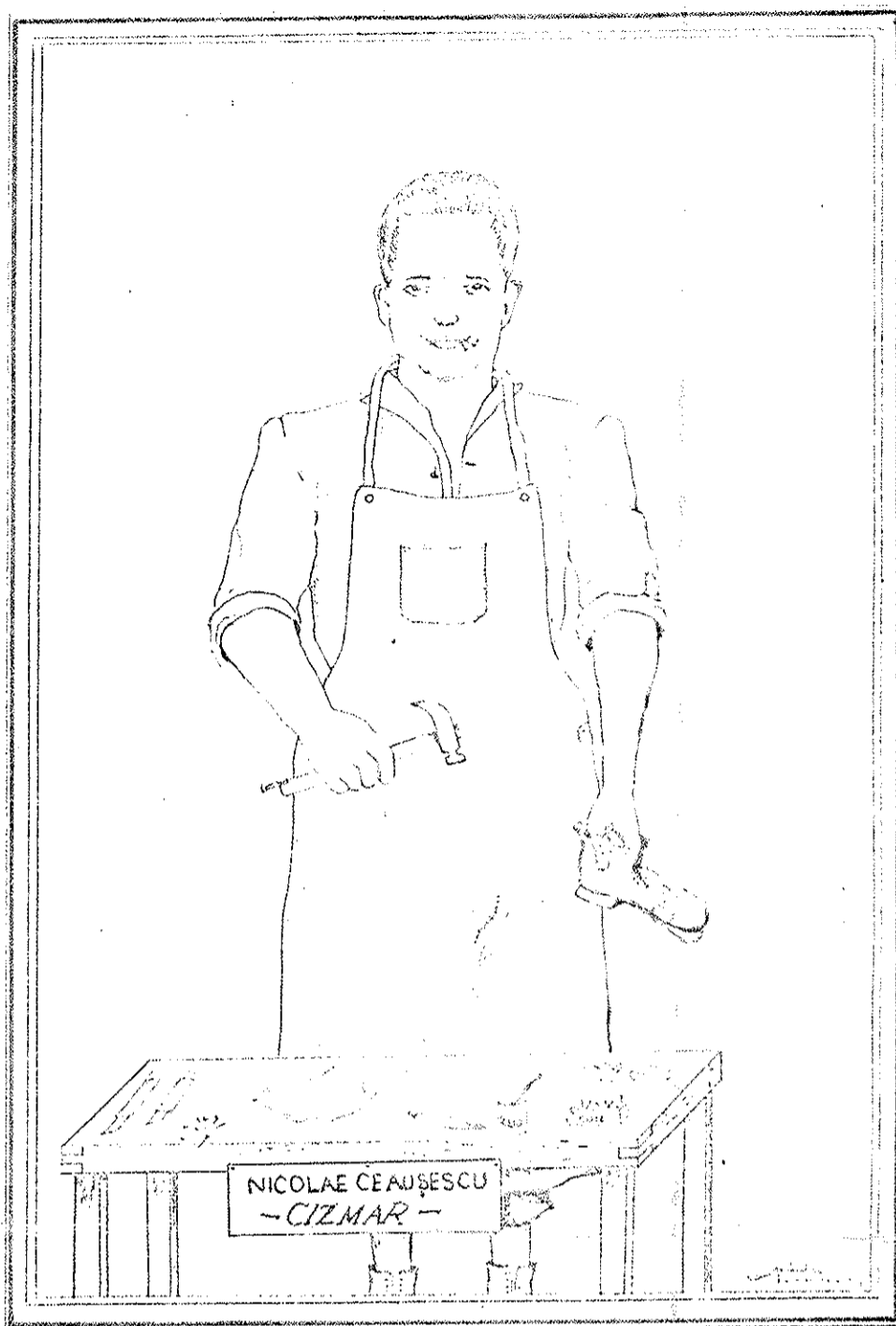
Oare Ceaușescu așa înțelege să se apropie de inimile plîpînde ale unor pui de oameni, curenți și nevinovați? A acelor care tocmai ei, vor duce greul peste ani, ca urmare a politicii utopice și total nerealiste duse de el?

Am părăsit România cu inima frîntă, gîndindu-mă că poate copilul meu, peste ani cînd îl voi vedea, va avea în fața lui un străin. Probabil mama lui îl va pregăti pentru acest moment, dar nimic nu poate fi mai frumos și dorit decît să i-ți auzi copilul spunîndu-ți stîlăcit pentru prima oară: "Tată!" "Eu nu voi avea parte de acest moment, fiind departe de el, dar gîndindu-mă la el, iar pentru faptul că am hotărît să plec în lumea largă, pentru a-i asigura un viitor, trebuie să-i "mulțumesc" tovarășului Ceaușescu și îi voi "mulțumi"!

Iar dacă am plecat din România, de aici din exil, de data aceasta fără frică, voi face tot ce-mi stă în putință ca să demasc adevărata față a comunismului din România "ceaușistă". Mai precis a dictaturii comuniste de acolo, care a adus țara și poporul în pragul pierzaniei și deznașdării.

De aici, din exil, voi face tot după posibilități-pentru a arăta lumii libere, viața amară pe care o duc românii, maghiarii, germanii, sîrbii și toate celelalte naționalități din România, azi, în țara lor...

BUDAPESTA 14.03.1989
ARDELEAN ALEXANDRU

...acesta este!

DOLIU NAȚIONAL ÎN UNGARIA

La 16 iunie 1989, Ungaria îmbrăcată în negru, cu lacrimi în ochi, a adus omagiu cuvenit celor care acum 31 de ani au trecut în neființă pentru vina de a fi crezut în idealul libertății și democrației.

La 16 iunie 1989, în Piața Eroilor din Budapesta, în fața celor care sîntre au venit 300.000 de oameni pentru a arăta întregii lume că cei reînnoșiți acum au trăit și vor trăi vesnic în amintirea națiunii maghiare.

Maghiarii risipiți de tancurile rusești pe toate continentele, au revenit în patria lor pentru a plînge încă o dată nobilă pierdută, dar cu speranță că țara în care s-au născut nu se va mai întoarce de pe calea spre adevărata democrație.

Îngă sîcriul cu rămășițele pămîntesti ale lui Jare Nagy, Președintele Guvernului Maghiar din zilele tragice ale lui octombrie '56, au fost spazate sîcriele sîntă patru comitari maghiari care s-au împușcat ideile pînă cînd ținta călăbuzului i-a trecut în nemurire.

Al șaselea sîcriu, gol, fără nume, a simbolizat mîile de eroi necunoscuți, femei și bărbați de toate vîrstele care s-au jertfit atunci pentru că ei de acum să pășescă fără teamă pe drumul udat cu sîngele lor.

Privind acest sîcriu simbolic, mi-au trecut prin mîinte zecile de mîi de oameni uciși în țara noastră în numele bunastării "poporului" în ultimii 42 de ani de "fericire comunistă" importată cu "ajutorul frățesc și dezinteresat" al tancurilor lui Stalin.

Mi-au trecut prin mîinte mîile de disperați ai căror familii nu au nici macar un mormînt la care să meargă să se reculească.

Mi-au trecut prin mîinte sutele de mii de fii și fiice ale României împrăștiți în toată lumea de comunismul ados în România de soldații cu cesași deșteptătoare atîrnate de gît, care toți po-teleau setea cu paria și apă de colonie și al căror prim contact cu oamenii înspăimîntați era "dayai ceas".

Mi-au trecut prin mîinte mîile de oameni care nu s-au mai întors de la "Canal" unde au fost trimiși pentru crima de a fi Români, Maghiari, Germani, Sîrbi, pentru că și-au iubit pămîntul pe care s-au născut și au vrut să-și păstreze demnitatea de om.

Mi-au trecut prin mîinte teciile care mor în urma avorturilor provocate, noii-născuți care mor în incubatoare, bolnavii care mor în spitale, pensionarii care mor acasă pentru că li se refuză internarea din cauza vîrstei, cei uciși în beciurile Militiei și Securității, cei seceraiți de gloantele românești la granițele țării în ultimii 24 de "ani lumina" ai celei mai întunecate epoci din istoria pămîntului românesc.

Gîndindu-mă la toate acestea mi-am amîntit de o veche zicală de-a noastră: Capul plecat, sabia nu-l taie și mi-am dat seama că dimpotrivă: Capul plecat, sabia-l taie!

După ce ca Român, mi-am sălăcut capul în semn de omagiu în fața unui sîcriu gol în Budapesta, doresc ca prima dată cînd mă voi reîntoarce acasă, să mi-l aplec în fața unui sîcriu gol, la București, și să spun: Jertfa voastră nu a fost zadarnică.

Alexandru Ardelean
Emil Iovănescu

religie și politică

... intră în istoria noastră...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

ROMANIA LIBERĂ este o grupare
politică. Nu am găsit în articolele
ei preocupări religioase, sau, chiar dacă
ar fi fost, ele ar fi fost tratate
caobiecte străine, prin acest articol, ea
completează un gol, pentru că nici
o grupare politică nu se abține să
trădeze în mod deschis și în toate
elementele vieții și religioase
este unul din componentele esențiale
ale națiunii noastre. Din din
ROMANIA LIBERĂ, care se află în
derizoriu, de remarcăm profundă
preocupare religioasă a țării
libere.

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

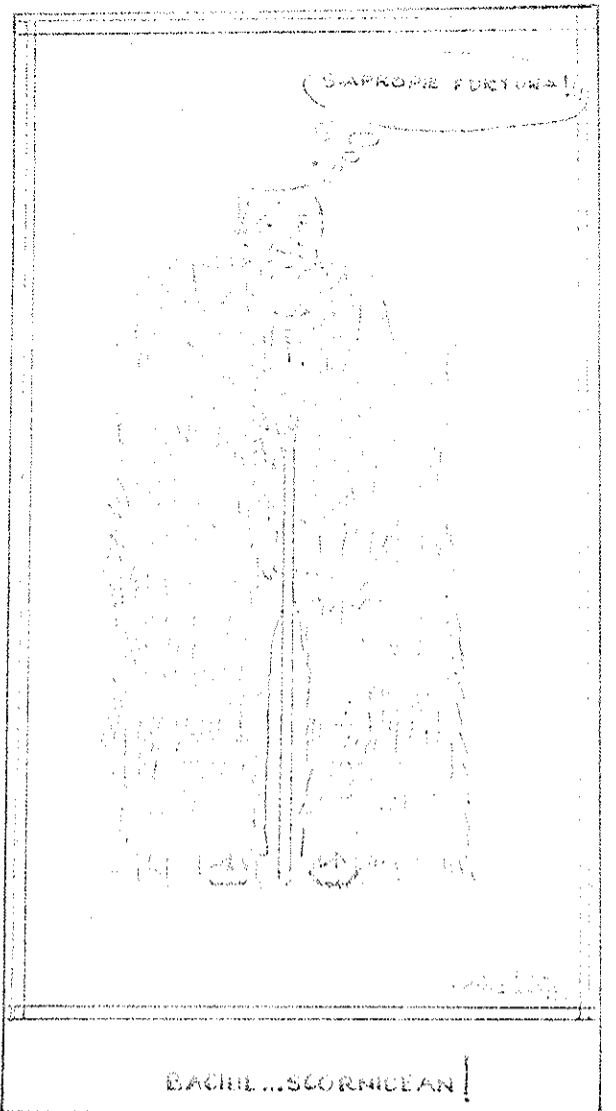
... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

... în anul 1948...
... în anul 1948...
... în anul 1948...

ROMANIA

o posibilă Atlantidă a Europei?

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

... în viziunea noastră de grupare
religioasă...
... în viziunea noastră de grupare
religioasă...

redacția:
DAN COZMUȚA
ARDELEAN ALEXANDRU
Adresa: DORU STAICU
-romania liberă-
1376-Budapest 69
POSTAN MARADO
Budapest-Hungary

Săptămâna aceasta o echipă a Televiziunii britanice, a efectuat un reportaj despre activitatea grupării și despre situația refugiaților români.

În Bulgaria continuă politica de expulzare a clericilor țării.

Prima veghi din țară despre descoperirea gardurilor din zona de frontieră, ridicute cu puțin timp în urmă.